

[Bomholt.]

Biskoppen staar stærkt, naar han udtaler sig religiøst i religiøse Anliggender, men anser han det for nødvendigt at omtale fremmede Staters Forhold, er det naturligt, at han som vi andre viser Forsigtighedshensyn.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og senere det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mente, at den omtalte Kongres maaske alligevel havde fundet Sted. Jeg har undersøgt de forskellige Tidsskrifter og Blade, hvori Meddelelsen har staaet, og rent litterært er det ganske interessant at se disse forskellige Meddelelser, idet den ene Meddelelse øjensynlig er afhængig af den anden. Man ser, hvorledes det oprindelige Skelet overtrækkes med Detailler, idet dog Datoen vakler i visse Meddelelser, snart er det den 7., snart er det den 9. Februar. Ud fra en litterær Vurdering maa man nærmest faa det Indtryk, at det er en Anekdote, der vokser ved Overleveringen. Men jeg indrømmer, at det kan have sin Vanskelighed at gennemføre en tilstrækkelig stærk Kontrol med, hvad der her finder Sted eller ikke finder Sted. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde: Det er ligegyldigt, om Kongressen har fundet Sted eller ej. Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem her befinder sig i skarp Konflikt med „Kristeligt Dagblad“s Opfattelse, idet Bladet hævder, at der er Tale om en Verdenskongres, som savner sin Lige i Historien, at det er en Mærkedag i den gigantiske Kamp mellem to Hære o. s. v.

I sin Defensiv forsøgte det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit at drage visse Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ind i Debatten. Maa jeg rent principielt gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kommunismen har benyttet Partiet som antireligiøst Kamporgan i Modsætning til Socialdemokratiet, inden for hvilket der er Frihed for den enkelte til at mene, hvad han vil. Er vi uenige i religiøse Anliggender, bekæmper vi hinanden; det er Aandsfrihedens Krav, det er Aandsfrihedens Idé. Det ærede Medlem kan angribe det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, men ikke Socialdemokratiet i den Anledning, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der kunde tænkes lignende Divergenser inden for det ærede Medlems eget Parti.

Jeg kunde nok, hvis jeg anstrengte mig — men jeg maa sige, at Sagen har ikke min Interesse —, møde med et smukt Udpluk af „Arbejderbladet“s Omtale af Kirke og Religion, jeg kunde i saa Henseende møde

med et kønt Spil Kort. Det har ikke interesseret mig. (Afbrydelse). I lige Maade, siges der fra Journalistbænken — Mumlen i Baggrunden! Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig med Kommunismens Stilling til Religion og Kristendom i Øjeblikket. I det kommunistiske Parti-program af 1919 hedder det: Partiet bestræber sig for fuldstændig at sønderrive Baandet mellem Udbytterklasserne og de propaganderende religiøse Organisationer, idet det bidrager til de arbejdende Massers virkelige Befrielse fra religiøse Fordomme ved en omfattende organiseret, videnskabeligt oplysende antireligiøs Propaganda. Har Det kommunistiske Parti forladt dette Program af 1919 eller opretholdes det fortsat? Hvis det fortsat opretholdes, hvorledes fører man saa den antireligiøse Kampagne, ved Hjælp af hvilke Midler, ved Hjælp af hvilke Organisationer? Det vilde være ganske interessant at faa det oplyst.

Pürschel: Jeg har først et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Bomholt, der her meget udførligt redegjorde for, hvorledes det berømte Brev er blevet til. Jeg vilde gerne vide, hvilken det ærede Medlems Kilde er. (*Bomholt:* Det er Fru Jacobsen selv). Ja, det er meget rart at faa det at vide, jeg synes bare, det skulde have været sagt herfra. (*Afbrydelse:* Det er sagt). Det har jeg i hvert Fald ikke hørt, men nu ved vi det altsaa.

Men dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, der betegnede denne Sag som en lille Sag, at det er den efter min Mening ogsaa indtil det Øjeblik, da Ministeren fra Tingets Talerstol indlader sig paa at give noget, der dog kun kan opfattes som en Tilrettevisning til Biskoppen og Stiftsprovsten. Naar en Minister af en Forespørgsel, der er i den Grad urimelig som denne og kun er Udtryk for en Dristighed, der søger sin Lige, lader sig drive til at give den Slags Tilkendegivelser, saa gør han det til en stor Sag, for det er ikke ligegyldigt, om vi skal have Folkekirkens Embedsmænd undergivet Kontrol af Kommunisternes Repræsentanter her gennem Ministeren. Saa er det ingen ringe Sag længere.

Op naar Ministeren talte bebrejdende om, at Folk ikke har undersøgt denne Sag, saa spørger jeg Ministeren: Hvad har han selv gjort? Hvad har den danske Gesandt i Moskva kunnet oplyse paa den Forespørgsel, som Ministeren naturligvis har rettet til ham om, hvorvidt denne Kongres har fundet Sted eller ikke? Dèr har Mini-